

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/217/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417213951
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Pogranová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4417213951.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Pogranovej a sudcov JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Borisa Minksa, v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpený: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, IČO: 35 855 673, proti žalovanému: B. C., nar. XX.XX.XXXX, Ľ. Z. XXX/XX, V. nad J., o zaplatenie 850,86 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 18Csp/110/2017-98 zo dňa 17. apríla 2018 v napadnutej zamietajúcej časti a v časti výroku o náhrade trov konania, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti výroku o náhrade trov konania z r u š u j e a vec v r a c i a v týchto častiach súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nové Zámky ako súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 515,94 eur a úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 515,94 eur od 31.01.2016 do zaplatenia do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietal. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 21,26 %, o výške trov konania súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 219 ods.3, § 290, § 297 písm. b), § 259 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) § 34, § 52 ods.1,2,3,4, § 53 ods.1, 3,5, § 53a ods.1, § 517 ods.2, zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len OZ), § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy tým, že žaloba žalobcu bola čiastočne dôvodne podaná. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 19.07.2017 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 850,86 eur s prísl. a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel zmluvy číslo A 8838982, A 8838986 a A 8985793. Pri uzavretí dodatkov k jednotlivým zmluvám odpredal žalovanému mobilné telefóny s dohodnutými zmluvnými pokutami v celkovej výške 334,92 eur. Pri určení výšky zmluvnej pokuty zohľadnil žalobca časový aspekt uloženia zmluvnej pokuty. Dohodnutá zmluvná pokuta navyše nie je vyššia ako výška zľavy, ktorá bola pri predaji mobilného telefónu žalovanému poskytnutá. Uviedol ďalej, že žalovaný riadne neuhradzoval mesačné splátky za zvyšnú časť kúpnej ceny mobilných telefónov, žalobca zosplatnil aj zvyšné splátky v celkovej výške 252,00 eur. Žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 263,94 eur. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 21.12.2015 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaný na pokus o pokonávku nereagoval. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so Všeobecnými podmienkami článok 11, bod 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 13.09.2015. Súd doručil žalobu žalovanému dňa 19.02.2018 a vyzval ho, aby sa k žalobe v súlade s § 114 ods.3 O.s.p. písomne vyjadril v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy. Žalovaný na výzvu súdu nereagoval. Súd prvej inštancie mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané zo zmluvy o

poskytovanie verejných služieb číslo A 8838982 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 23.07.2015, že žalobca sa zaviazal poskytovať žalovanému služby elektronickej komunikácie tak, ako sú uvedené v predmete zmluvy. V dohode o splátkach k uvedenej zmluve sa zmluvné strany dohodli, že žalobca odpredá žalovanému telefón Huawei Media Pad T1 8.0 Pro LTE za cenu 41,08 eur, prvú splátku vo výške 2,68 eur zaplatí žalovaný pri podpise zmluvy a zvyšnú časť kúpnej ceny mal zaplatiť v 24 mesačných splátkach po 1,60 eur. V dodatku k tejto zmluve, ktorý bol podpísaný 23.07.2015 sa zmluvné strany dohodli, že žalobca žalovanému poskytne zariadenie Huawei Media Pad T1 8.0 Pro LTE za akciovú cenu 41,08 eur, na dobe viazanosti 24 mesiacov a na úhrade zmluvnej pokuty tak, ako je uvedené v článku 2.5. dodatku. Zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb číslo A 8838966 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 23.07.2015 mal súd preukázané že žalobca sa zaviazal poskytovať žalovanému služby elektronickej komunikácie tak, ako sú uvedené v predmete zmluvy. V dohode o splátkach k uvedenej zmluve sa zmluvné strany dohodli, že žalobca odpredá žalovanému telefón Huawei G620s za cenu 70 eur, prvú splátku vo výške 2,8 eur zaplatí žalovaný pri podpise zmluvy a zvyšnú časť kúpnej ceny mal zaplatiť v 24 mesačných splátkach po 2,8 eur. V dodatku k tejto zmluve, ktorý bol podpísaný 23.07.2015 sa zmluvné strany dohodli, že žalobca žalovanému poskytne zariadenie Huawei G620s za cenu 70 eur, na dobe viazanosti 24 mesiacov a na úhrade zmluvnej pokuty tak, ako je uvedené v článku 2.5. dodatku. Zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb číslo A 8985793 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 20.08.2015 mal súd preukázané že žalobca sa zaviazal poskytovať žalovanému služby elektronickej komunikácie tak, ako sú uvedené v predmete zmluvy. V dohode o splátkach k uvedenej zmluve sa zmluvné strany dohodli, že žalobca odpredá žalovanému telefón Huawei MediaPad T1 10 LTE za cenu 149 eur, prvú splátku vo výške 2,6 eur zaplatí žalovaný pri podpise zmluvy a zvyšnú časť kúpnej ceny mal zaplatiť v 24 mesačných splátkach po 6,1 eur. V dodatku k tejto zmluve, ktorý bol podpísaný 23.07.2015 sa zmluvné strany dohodli, že žalobca žalovanému poskytne zariadenie Huawei MediaPad T1 10 LTE za cenu 149 eur, na dobe viazanosti 24 mesiacov a na úhrade zmluvnej pokuty tak, ako je uvedené v článku 2.5. dodatku. Z faktúr doložených v spise mal súd preukázané, že žalobca vyfakturoval žalovanému za poskytovanie služieb podľa uzavretých zmlúv faktúrou číslo 5317957005 splatnou dňa 22.10.2015 sumu 27,77 eur, faktúrou číslo 5309476638 splatnou dňa 22.08.2015 sumu 39,84 eur, faktúrou číslo 1914799845 splatnou dňa 20.08.2015 sumu 2,60 eur, faktúrou číslo 5313693743 splatnou dňa 22.09.2015 sumu 25,82 eur, faktúrou číslo 5313707749 splatnou dňa 22.09.2015 sumu 116,60 eur a faktúrou číslo 5309473351 splatnou dňa 22.08.2015 sumu 26,86 eur. Z pokusu o pokonávku zo dňa 21.12.2015 mal súd preukázané, že žalobca požiadal žalovaného, aby mu uhradil pohľadávku za poskytnuté elektronicke komunikačné služby sumu 263,94 eur, zaplatil zmluvnú pokutu/náhradu škody vo výške 334,92 eur a upozornil ho na neplatenie splátok kúpnej ceny mobilných telefónov a na možnosť zosplatnenia celého zostatku kúpnej ceny. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 334,92 eur zamietol, a to z nasledujúcich dôvodov. Spôsob uzavretia zmlúv v časti, v ktorej je uvedená zmluvná pokuta nie je podľa názoru súdu súladný s dobrými mravmi. Ustanovenia o zmluvnej pokute boli obsiahnuté v časti, ktorá ani nebola označená ako zmluvná pokuta, zo zmlúv sa nedalo jednoznačne určiť akým spôsobom sa bude zmluvná pokuta v prípade porušenia zmluva určovať. Navyše, zmluvy vrátane ustanovení o zmluvnej pokute sú neprehľadné a podľa názoru súdu nemali za cieľ oboznámiť spotrebiteľa s jednotlivými ustanoveniami zmlúv tak, aby im bezproblémovo porozumel a aby ich bez problémov pochopil. Aj skutočnosť, že sa nejedná o jednu zmluvu, ale o celú sériu zmlúv a ich dodatkov nie je v prospech spotrebiteľa a robí zmluvný vzťah medzi spotrebiteľom a žalobcom nejasným a neprehľadným. Nejasná formulácia ustanovení zmlúv, ktoré sa týkajú zmluvnej pokuty podľa názoru súdu nezabezpečuje minimálne v tejto časti zmluvy rovnosť zmluvných strán.

2. Ustanovenia o zmluvných pokutách, na základe ktorých vyfakturoval právny predchodca žalobcu žalovanému zmluvnú pokutu, je potrebné považovať za neprijateľné zmluvné podmienky. Neprijateľnosť daných zmluvných podmienok vyplývajúca zo zmluvných pokút súd vidí v znevýhodnenom postavení spotrebiteľa oproti dodávateľovi, najmä v súvislosti s vyjednávacou silou účastníkov a úrovňou informovanosti spotrebiteľa. Spotrebiteľ tak pristupuje na podmienky vopred pripravené dodávateľom bez toho, aby mohol podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah. Aj v tomto prípade žalovaný nemal možnosť podstatným spôsobom ovplyvniť obsah predmetnej zmluvy, pretože ide o vopred pripravené tlačivo. Neprijateľnosť daných zmluvných pokút možno vidieť aj v tom, že zmluvná pokuta má v zmysle § 544 Občianskeho zákonníka zabezpečiť dodržanie zmluvnej povinnosti. V danom prípade však bola dohodnutá len zmluvná pokuta v prípade nesplnenia povinnosti žalovaného, pričom pre prípad porušenia povinnosti právneho predchodcu žalobcu nebola dohodnutá žiadna sankcia v prospech žalovaného. Takáto nerovnováha v právach a povinnostiach vedie súd k názoru o neprijateľnosti

zmluvných podmienok, v ktorých bola určená žalovanému povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu. Zmluvné pokuty uvedené v zmluvách nerozlišujú závažnosť porušenia jednotlivých zmluvných povinností a z tohto hľadiska aj primeranosť zmluvnej pokuty k porušeniu konkrétnej povinnosti. Nerozlišením medzi porušením zmluvnej povinnosti a výškou pokuty znamená neurčitosť dohody o zmluvnej pokute. Podstatným pre posúdenie nerovnováhy sa súdu javí aj fakt, že zmluvná pokuta za nedodržanie doby viazanosti zaväzuje spotrebiteľa k zaplaceniu rovnakej zmluvnej pokuty počas celej doby viazanosti a nerozlišuje, kedy k porušeniu došlo. Spotrebiteľ je tak viazaný rovnako vysokou zmluvnou pokutou v prípade porušenia povinnosti v prvom aj v poslednom mesiaci viazanosti, čo možno taktiež zhodnotiť ako neprijateľné. Na základe uvedeného mal súd za to, že v danej veci zmluvné pokuty, tak ako boli dojednané v zmluve sú neprijateľnou podmienkou a preto sú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné. Súd navyše konštatuje, že uvedená zmluvná podmienka (zmluvná pokuta) bola viacerými všeobecnými súdmi Slovenskej republiky vyhlásená za neprijateľnú. S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov. Podľa čl. 6 ods. 1 smernice členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok. Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka (absolútne) neplatná. Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej zmluvnej podmienky by mal byť v demokratickej spoločnosti samozrejмый a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Vzhľadom na ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka súd nemusel (nemohol) podrobiť uvedenú zmluvnú podmienku opätovnému skúmaniu, pretože je právoplatne judikovaná ako neprijateľná a iný postup by relativizoval ciele únie zabrániť súvislému používaniu nekalej klauzuly, ktoré má súd naplniť a nie svojou rozhodovacou činnosťou spochybňovať a popierať. Súd považuje za špekulatívne a nečestné konanie žalobcu pri uzatváraní série zmlúv so žalovaným vzhľadom na nejasnosť a neurčitosť zmlúv a množstvo dodatkov a ďalších dokumentov, ktoré žalobca žalovanému pri uzatváraní zmluvného vzťahu predložil. Poskytnutie akciových služieb, resp. telekomunikačného zariadenia žalobcom žalovanému malo „nalákať“, žalovaného na uzavretie „výhodného“, zmluvného vzťahu- je navyše súčasťou obchodnej stratégie žalobcu, ktorý musí znášať obchodné riziko a nemôže sa ho zbavovať nejasnými, neurčitými a neprijateľnými ustanoveniami o zmluvných pokutách. Súd tak žalobu v časti zmluvnej pokuty považuje za nedôvodnú a preto ju zamietol. Súd vyhovel žalobe v časti nezaplatenia dlžnej sumy vo výške 263,94 eur (neuhradené služby) a 252,00 eur (neuhradené a zosplatené splátky kúpnej ceny zariadení). Súd mal preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným boli riadne uzavreté zmluvy o poskytovaní elektronických služieb, podľa tvrdenia žalobcu žalovaný za poskytnuté služby v uvedenom období nezaplatila. Zosplatenie kúpnych cien zariadení bolo v súlade s príslušnými ustanoveniami vyššie uvedených zmlúv. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, súd preto vychádzal iba zo skutkových tvrdení žalobcu. Úrok z omeškania uplatnený v žalobe bol čo do výšky úroku a času, kedy sa žalovaný do omeškania dostal, uplatnený správne. Súd preto čo do úroku z omeškania žalobe čiastočne vyhovel tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. O nároku na trovy konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP s prihliadnutím na 262 ods. 1 CSP. Čistý úspech žalobcu v konaní predstavoval 21,26%, súd mu teda priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 21,26 %.

3. Uvedený rozsudok súdu prvej inštancie včas podaným odvolaním napadol žalobca v napadnutej zamietajúcej časti a v časti výroku o náhrade trov konania s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti zmenil a žalobe žalobcu vyhovel v celom rozsahu a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Uviedol, že súd prvej inštancie postupoval z procesnej stránky podľa ustanovenia § 297 písm. b) CSP, ktoré ustanovenie dáva možnosť súdu rozhodnúť vo veci samej bez nariadenia pojednávania, avšak len za splnenia zákonom stanovených podmienok. Prvou takouto podmienkou je jednoduchosť právneho posúdenia veci. Táto podmienka spočíva v predpoklade jednoduchoosti, resp. jednoznačnosti posudzovanej veci. Žalobca mal za to, že v predmetnej veci táto podmienka splnená nebola, ktorá skutočnosť vyplýva aj z rôznorodého posudzovania podobných vecí súdmi Slovenskej republiky. Ďalším kritériom je nespornosť tvrdení strán. Toto kritérium vychádza z predpokladu efektívneho uplatňovania inštitútov procesného útoku a obrany stranami sporu. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalovaný sa napriek poučeniu k žalobe nevyjadril, t. j. nevyužil prostriedky procesnej obrany.

Ak mal teda súd za to, že skutkové tvrdenia strán sú nesporné, mal vychádzať z tvrdení žalobcu, žalobe zo dňa 19.07.2017 v plnom rozsahu vyhovieť. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie mal nariadiť pojednávanie, keďže podmienky pre aplikáciu § 297 CSP neboli splnené. Uvedeným postupom teda súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca sa podanou žalobou zo dňa 19.07.2017 domáhal zaplataenia i sumy 334,92 eur titulom zmluvnej pokuty, pričom na vznik tohto nároku boli splnené všetky zákonné predpoklady. S poukazom na ustanovenie § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka uviedol, že uplatňovaná zmluvná pokuta bola dojednaná v písomnej forme (Dodatok k zmluve č. A8838982 zo dňa 23.07.2015, Dodatok k zmluve č. A8838966 zo dňa 23.07.2015 a Dodatok k zmluve č. A8985793 zo dňa 20.08.2015). Ďalej z dodatkov vyplýva aj presný výpočet porušenia zmluvných povinností, pri ktorých sa zmluvná pokuta má uplatniť. Taktiež je dojednaná aj výška zmluvnej pokuty, resp. jej určenie. Žalovaný si svoje zmluvné povinnosti (platiť riadne a včas cenu poskytnutých telekomunikačných služieb) neplnil. Výška zmluvnej pokuty bola pri podpise Dodatku stanovená sumou, ktorá sa rovná rozdielu medzi maloobchodnou (spotrebiteľskou) cenou telekomunikačného zariadenia a predajnou cenou telekomunikačného zariadenia. Výška maloobchodnej (spotrebiteľskej) ceny telekomunikačného zariadenia, ako i tá skutočnosť, že telekomunikačné zariadenie je žalovanému predávané so zľavou z jeho spotrebiteľskej kúpnej ceny len z toho dôvodu, že sa zaviazal užívať služby poskytované prostredníctvom pridelenej SIM karty v zmysle ustanovení Dodatku po dohodnutú dobu viazanosti, bola žalovanému známa pred podpisom Dodatku. Takto určená výška zmluvnej pokuty je podľa názoru žalobcu primeraná, nemožno na ňu hľadieť ako na neprímerane vysokú, resp. ako na neprijateľnú zmluvnú podmienku. S poukazom na vyššie uvedené názor súdu uvedený v bode 29. odôvodnenia rozsudku, že ...“zo zmlúv sa nedalo jednoznačne určiť akým spôsobom sa bude zmluvná pokuta v prípade porušenia zmluvy určovať“ neobstoí. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku v bode 32. uvádza „ Podstatným pre posúdenie nerovnováhy sa súdu javí aj fakt, že zmluvná pokuta za nedodržanie doby viazanosti zaväzuje spotrebiteľa k zaplataeniu rovnakej zmluvnej pokuty počas celej doby viazanosti a nerozlišuje, kedy k porušeniu došlo“. Žalobca poznamenal, že zohľadnil aj časový aspekt uloženia zmluvnej pokuty a zohľadnil čas, kedy si žalovaný prestal plniť zmluvné povinnosti a tomu prispôobil aj výšku uplatňovanej zmluvnej pokuty. V bodoch 32. až 37. odôvodnenia napadnutého rozsudku súd poukazuje na ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca uvádza, že ustanovenie na základe ktorého si uplatňuje nárok titulom zmluvnej pokuty, nebolo právoplatne vyhlásené za neprijateľnú podmienku. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, ktoré rozhodnutie o neprijateľnosti zmluvnej podmienky má konajúci súd na mysli. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku ďalej vyplýva, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súd prvej inštancie vyslovil názor, že žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť zmluvnú pokutu dojednanú v predmetných Dodatkoch k zmluvám. Toto tvrdenie neobstoí, nakoľko každý účastník má reálnu možnosť ovplyvniť obsah zmlúv o pripojení a ich dodatkov, resp. iných dokumentov. Účastník, ktorý sa rozhodne využívať služby žalobcu, má možnosť výberu. V prvom rade sa môže rozhodnúť, či si zvolí program s paušálom alebo s kreditom. Ďalej má možnosť nastaviť výšku mesačného paušálu, zvoliť si/kúpiť telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu alebo nie a pod. Z uvedeného vyplýva, že celý proces vzniku zmluvných vzťahov medzi ktorýmkoľvek účastníkom a žalobcom je založený na voľbe (slobodnej vôle) daného účastníka. Či sa jedná o dobu viazanosti, značku telekomunikačného zariadenia, výšku paušálu, rozsah benefitov, existenciu/neexistenciu zmluvnej pokuty a jej výšky, obsah zmluvného vzťahu medzi žalobcom a účastníkom vzniká a je zostavený na základe individuálnych rozhodnutí toho -ktorého účastníka. Uvedené platí aj pre prípad žalovaného, ktorý uskutočnil individuálne voľby na základe vlastnej slobodnej vôle, s ktorými požiadavkami žalobca súhlasil a uzatvoril predmetné zmluvy spolu s Dodatkami. Ďalej súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uvádza, že nárok uplatňovaný titulom zmluvnej pokuty nie je súladný s dobrými mravmi, že zmluvy, na základe ktorých žalobca žiada priznať nárok titulom zmluvnej pokuty sú neprehľadné, ďalej že sa nejedná o jednu zmluvu, ale o sériu viacerých zmlúv a ich dodatkov, čo nie je v prospech spotrebiteľa a robí zmluvný vzťah nejasným a neprehľadným. Žalobca zastal názor, že zmluvné podmienky medzi ním a žalovaným sú dostatočne zreteľné, zrejmé a jasné, teda nesúhlasí s tvrdením súdu o nejasnosti a neprehľadnosti zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Ďalej poukázal na skutočnosť, že žalobca pri vyčíslení zmluvnej pokuty prihliadol na zotrvanie žalovaného v dobe viazanosti od začiatku plynutia tejto doby, čo je v prospech žalovaného. Žalovaný si svoje zmluvné povinnosti neplnil od samého začiatku zmluvného vzťahu, neuhrádzal faktúry za riadne a včas poskytované služby. Žalobca sa z toho dôvodu nazdáva, že žalovaný vstupoval do zmluvného vzťahu s nečestným a špekulatívnym úmyslom získať hodnotné telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu a využívať služby žalobcu pokiaľ to bude možné, bez úmyslu uhrádzať faktúry, t. j. plniť si svoje povinnosti a zotrvať v dobe viazanosti. Žalobca je

názoru, že takéto konanie žalovaného hrubo porušuje dobré mravy a poskytnutie právnej ochrany ako v prípade čestného spotrebiteľa by predstavovalo zneužitie tohto právneho inštitútu.

4. Vyjadrenie žalovaného k podanému odvolaniu žalobcu podané nebolo.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) a dospel k záveru, že je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti výroku o náhrade trov konania podľa ustanovenia § 389 ods.1 písm. b) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie v týchto častiach na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa ustanovenia § 391 ods.1 CSP.

6. Podľa § 389 ods.1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

7. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia 389 ods.1 písm. b) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

8. Odvolací súd v danej právnej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní v danej právnej veci neriadil vyššie uvedenými zásadami právneho štátu.

9. Z obsahu spisu v danej právnej veci vyplýva, že predmetom konania je žaloba žalobcu zo dňa 19.07.2017, ktorou sa žalobca domáhal zaplata istiny vo výške 850,86 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % zo sumy 850,86 eur od 31.01.2016 do zaplata titulom nezaplatajnej ceny poskytnutých služieb (263,94 eur), zvyšnej zosplatajnej časti nezaplatajnej ceny zariadenia (252 eur), zmluvnej pokuty (334,92 eur) titulom Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. A 8838982 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 23.07.2015, Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. A 8838966 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 23.07.2015, Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. A 89857993 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 20.08.2015, ktorých neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej siete Orange Slovensko, a.s., Cenník služieb, Dodatok o kúpe zariadenia k predmetným Zmluvám o poskytovaní verejných služieb v znení dodatku - Dohody a splátkach kúpnej ceny zariadenia. Žalovaný sa nevyjadril k podanej žalobe. Súd prvej inštancie vyhovel žalobe v časti uplatnenej istiny vo výške 515,94 eur s prísl. a to v časti nezaplatajnej ceny poskytnutých služieb vo výške 263,94 eur a vo zvyšnej zosplatajnej časti nezaplatajnej ceny zariadenia vo výške 252 eur a žalobu vo zvyšku v časti zmluvnej pokuty vo výške 334,92 eur zamietol.

10. Súd prvej inštancie v danej právnej veci v otázke právneho posúdenia veci v spornej právnej otázke, ktorá je predmetom odvolacieho konania (nároku žalobcu na zmluvnú pokutu) zaujal právny názor s poukazom na ustanovenia § 34, § 52 ods.1až 4, § 53 ods.1, 3,5, § 53a ods.1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, že zmluvná pokuta nie je v súlade s dobrými mravmi. Ustanovenia o zmluvnej pokute boli obsiahnuté v časti, ktorá ani nebola označená ako zmluvná pokuta, zo zmlúv sa nedalo jednoznačne určiť, akým spôsobom sa bude zmluvná pokuta v prípade porušenia zmluva určovať. Navyše, zmluvy vrátane ustanovení o zmluvnej pokute sú neprehľadné, nemali za cieľ oboznámiť spotrebiteľa s jednotlivými ustanoveniami zmlúv tak, aby im bezproblémovo porozumel a aby ich bez problémov pochopil. Aj skutočnosť, že sa nejedná o jednu zmluvu, ale o celú sériu zmlúv a ich dodatkov nie je v prospech spotrebiteľa a robí zmluvný vzťah medzi spotrebiteľom a žalobcom nejasným a neprehľadným. Nejasná formulácia ustanovení zmlúv, ktoré sa týkajú zmluvnej pokuty podľa názoru súdu nezabezpečuje minimálne v tejto časti zmluvy rovnosť zmluvných strán. Ustanovenia o zmluvných pokutách, na základe ktorých vyfakturoval právny predchodca žalobcu žalovanému zmluvnú pokutu, je

potrebné považovať za neprijateľné zmluvné podmienky. Neprijateľnosť daných zmluvných podmienok vyplývajúca zo zmluvných pokút súd vidí v znevýhodnenom postavení spotrebiteľa oproti dodávateľovi, najmä v súvislosti s vyjednávacou silou účastníkov a úrovňou informovanosti spotrebiteľa. Spotrebiteľ tak pristupuje na podmienky vopred pripravené dodávateľom bez toho, aby mohol podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah. Aj v tomto prípade žalovaný nemal možnosť podstatným spôsobom ovplyvniť obsah predmetnej zmluvy, pretože ide o vopred pripravené tlačivo. Neprijateľnosť daných zmluvných pokút možno vidieť aj v tom, že zmluvná pokuta má v zmysle § 544 Občianskeho zákonníka zabezpečiť dodržanie zmluvnej povinnosti. V danom prípade však bola dohodnutá len zmluvná pokuta v prípade nesplnenia povinnosti žalovaného, pričom pre prípad porušenia povinnosti právneho predchodcu žalobcu nebola dohodnutá žiadna sankcia v prospech žalovaného. Takáto nerovnováha v právach a povinnostiach vedie súd k názoru o neprijateľnosti zmluvných podmienok, v ktorých bola určená žalovanému povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu. Zmluvné pokuty uvedené v zmluvách nerozlišujú závažnosť porušenia jednotlivých zmluvných povinností a z tohto hľadiska aj primeranosť zmluvnej pokuty k porušeniu konkrétnej povinnosti. Nerozlíšením medzi porušením zmluvnej povinnosti a výškou pokuty znamená neurčitosť dohody o zmluvnej pokute. Podstatným pre posúdenie nerovnováhy sa súdu javí aj fakt, že zmluvná pokuta za nedodržanie doby viazanosti zaväzuje spotrebiteľa k zaplateniu rovnakej zmluvnej pokuty počas celej doby viazanosti a nerozlišuje, kedy k porušeniu došlo. Spotrebiteľ je tak viazaný rovnako vysokou zmluvnou pokutou v prípade porušenia povinnosti v prvom aj v poslednom mesiaci viazanosti, čo možno taktiež zhodnotiť ako neprijateľné. Na základe uvedeného mal súd za to, že v danej veci zmluvné pokuty, tak ako boli dojednané v zmluve sú neprijateľnou podmienkou a preto sú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné. Súd navyše konštatuje, že uvedená zmluvná podmienka (zmluvná pokuta) bola viacerými všeobecnými súdmi Slovenskej republiky vyhlásená za neprijateľnú. S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov. Podľa čl. 6 ods. 1 smernice členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok. Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka (absolútne) neplatná. Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, naviac zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej zmluvnej podmienky by mal byť v demokratickej spoločnosti samozrejмый a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Vzhľadom na ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka súd nemusel (nemohol) podrobiť uvedenú zmluvnú podmienku opätovnému skúmaniu, pretože je právoplatne judikovaná ako neprijateľná a iný postup by relativizoval ciele únie zabrániť súvislému používaniu nekalej klauzuly, ktoré má súd naplniť a nie svojou rozhodovacou činnosťou spochybňovať a popierať. Súd považuje za špekulatívne a nečestné konanie žalobcu pri uzatváraní série zmlúv so žalovaným vzhľadom na nejasnosť a neurčitosť zmlúv a množstvo dodatkov a ďalších dokumentov, ktoré žalobca žalovanému pri uzatváraní zmluvného vzťahu predložil. Poskytnutie akciových služieb, resp. telekomunikačného zariadenia žalobcom žalovanému malo „nalákať“, žalovaného na uzavretie „výhodného“, zmluvného vzťahu- je navyše súčasťou obchodnej stratégie žalobcu, ktorý musí znášať obchodné riziko a nemôže sa ho zbavovať nejasnými, neurčitými a neprijateľnými ustanoveniami o zmluvných pokutách.

11. Žalobca v podanom odvolaní okrem iných dôvodov namietal postup súdu prvej inštancie porušujúci právo odvolateľa na spravodlivý proces. Dôvodil tým, že súd prvej inštancie svojím postupom znemožnil žalobcovi vyjadriť sa k posudzovaniu neprijateľnosti zmluvnej podmienky o zmluvnej pokute a v nenariadení pojednávania vo veci. Odvolací súd z tohto dôvodu preto najskôr skúmal, či súd prvej inštancie svojím postupom porušil právo žalobcu ako strany sporu na spravodlivý proces podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) CSP, teda či došlo k pochybeniu zo strany súdu prvej inštancie. Z obsahu spisu v danej právnej veci vyplýva, že súd prvej inštancie doručil žalobu žalovanému na vyjadrenie a žalovaný sa v určenej lehote k žalobe nevyjadril. Súd prvej inštancie následne na prejednanie sporu nenariadil pojednávanie a vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania postupom podľa ustanovenia 219 ods. 3 a § 297 písm. b) CSP. V danej právnej veci súd prvej inštancie posudzoval dohodu o zmluvnej pokute a dospel k záveru, že táto dohoda nie je v súlade s dobrými mravmi, nie je možné jednoznačne určiť, akým spôsobom sa zmluvná pokutia bude určovať v prípade porušenia zmluvy určovať, je neprehľadná, séria zmlúv a dodatkov robí zmluvný vzťah nejasným a

neprehľadným, spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, žalovaný ju nemal možnosť ovplyvniť, keď ide o vopred pripravené tlačivo, bola dohodnutá jednostranne v neprospech žalovaného len pre prípad porušenia zmluvných povinností žalovaného, je neurčitá, lebo nerozlišuje závažnosť porušenia jednotlivých zmluvných povinností a z toho hľadiska primeranosť zmluvnej pokuty k porušeniu konkrétnej povinnosti, nerozlišuje časový aspekt porušenia zmluvnej povinnosti. Uvedená zmluvná podmienka podľa súdu prvej inštancie bola viacerými súdmi prvej inštancie vyhlásená za neprijateľnú. Žalobca nemal možnosť sa k uvedeným právnym záverom súdu prvej inštancie vyjadriť.

12. Odvolací súd uvádza, že odvolací dôvod uvedený v ustanovení § 365 ods. 1 písm. b) CSP je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručuje v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článok 46 a nasl. Ústavy SR a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.). Do obsahu práva na spravodlivý proces patrí právo na prístup súdu, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, právo vyjadriť sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa zo všetkými relevantnými skutočnosťami súdom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia a právo na preskúmanie rozhodnutia. Hoci porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu predstavuje pochybenie súdu, o naplnenie tohto odvolacieho dôvodu pôjde vtedy, keď postup súdu znemožňujúci realizáciu procesných práv strany sporu dosiahne takú mieru, ktorá odôvodňuje záver, že v konaní došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Podľa § 297 písm. b) CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

14. Odvolací súd v danej právnej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie svojim postupom porušil právo žalobcu na spravodlivý proces tým, že založil svoje rozhodnutie v napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa uplatnenej zmluvnej pokuty na právnej otázke neprijateľnosti zmluvnej podmienky o zmluvnej pokute bez toho, aby žalobcovi umožnil vyjadriť sa k tomuto právnemu posúdeniu, keďže rozhodol v danej právnej veci bez nariadenia pojednávania postupom podľa ustanovenia 219 ods. 3 a § 297 písm. b) CSP.

15. Z vyššie uvedeného dôvodu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania ako výroku závislého podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie umožní stranám sporu vyjadriť sa k otázke neprijateľnosti zmluvnej podmienky a k aplikácii ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka v danej veci. Posúdi skutkové tvrdenia žalobcu, príp. aj žalovaného, opätovne posúdi ustanovenia v jednotlivých zmluvných dokumentoch o zmluvnej pokute, podrobí ich súdnemu prieskumu a opätovne vo veci rozhodne, pričom svoje rozhodnutie odôvodní v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP tak, aby v prípade podaného odvolania bolo odvolacím súdom preskúmateľné. Zároveň sa vyporiada aj s námietkami žalobcu, uvedenými v podanom odvolaní. Právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v tomto rozhodnutí je súd prvej inštancie viazaný (§ 391 ods.2 CSP). V ďalšom konaní súd prvej inštancie bude postupovať tak, ako je vyššie uvedené odvolacím súdom.

16. V novom rozhodnutí o veci opätovne rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 CSP), vrátane odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).